

ארבעה שירים

אישה

הרחוב מתקדם. מפלח את הלב
 ומר בו, מר בו הרחוב
 אכל מתוק הפה המדבר
 כשאתה אומר ואני אומרת
 כשאתה תרפא ואני אתרפא
 ככה החיים
 שביל חלב מבעבע
 מן הפטמות
 והדם נגר מהלשון
 עד ירכתים,
 כמו דם
 נדה
 כמו דם צועק.

הולך הלילה ובא היום

ילדים באים כמו שבילים
 בסוף הכל נהיה קמח
 ילדים באים כמו כוכבים
 בסוף הכל אבק
 והולך הלילה ובא היום
 ובצהריו הכל מתבהר מתחור
 שאת, אמא, תראי תביני
 שלא באמת התפונתי להרע.

קרעים של זמן

קרעי זמן כמו תנוכי אֲזֵנִים בְּרוּחַ
 רְפִים, נְמוּחִים
 תחת אצבעות גסות.
 היא אוהבת קרעים של זמן
 כמו נחירים רוטטים תחת אצבעותיו
 היא אוהבת קרעים של זמן
 הם ממתינים בטרימינל השנים
 כמו גלגלי מטוס על מסלול המראה.

היא אוהבת קרעים
טלאים של דקות, גזרי שניות
שהם כמו מכוני שעונים בגופה.

אני כורעת תחת נטל הבגד

אני כורעת תחת נטל הבגד
חזקה שכמו שק נושאת את שדי
כאלו היו תפוחי השדה,
נשאים על פתיל העגורן של שכונה
מתחדשת.

אני כורעת תחת נטל הצריכה
כאלו אני פה ענק להאכיל
פיר ממתין, בולען פעור
בלב עיר

אני כורעת תחת נטל

הודעות

משיבונים

אימלים

טלפונים

אס אם אסים

פקסים

עתונים

משלוחים

שליחים

מכירות

פרסומות

ריטינג

תחרות

מכירות

צפיות

דמויים

מניפולציות

ויזמים

אני כורעת נקרעת.

לעזאזל

מדוע איני מסירה ממני

את כבד כל הדברים.